

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

11 stycznia | Nr. 1 | Rok 1933

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 50 gr.
Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiazujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. 115, 116, 117, 118 i 119 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1932, zawierające treść następującą:

Nr. 115, *poz. 950—Ustawę z dnia 20 grudnia 1932 r. o obniżeniu oprocentowania i przedłużeniu okresów umorzenia wierzytelności długoterminowych, zabezpieczających listy zastawne i obligacje, oraz wydanych na podstawie tych wierzytelności listów zastawnych i obligacyj.*

954—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1932 r. w sprawie ustalenia monopolowej ceny nabycia za spirytus, który będzie odpędzony i dostarczony Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w ciągu kampanji gorzelniczej 1932/33 r.

955—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1932 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zakazu pzywozu niektórych towarów.

957—Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 grudnia 1932 r. o częściowej zmianie rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 września 1932 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu.

Nr. 116, *poz. 965—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych.*

1.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dn. 24 grudnia 1932 r.

w sprawie postępowania przekazowego w obrocie towarów akcyzowo-monopolowych między Rzecząpospolitą Polską a W. M. Gdańskiem.

W związku z przeniesieniem siedziby urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych z Wejherowa do Gdyni zarządza się co następuje:

1) Uchyla się zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1929 r. (Dz. Urz. M. S. Nr. 4, poz. 37),

2) Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Gdyni zachowuje nadal uprawnienie do działania w charakterze urzędu przekazowego w obrocie towarów akcyzowo-monopolowych między Rzecząpospolitą Polską i W. M. Gdańskiem w myśl zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1927 r. (Dz. Urz. M. S. Nr. 36, poz. 380),

3) Upoważnia się Inspektora Kontroli Skarbowej w Wejherowie do załatwiania czynności przekazowych w obrocie przekazowym towarów akcyzowo-monopolowych między Rzecząpospolitą Polską i W. M. Gdańskiem, t. j. do działania w charakterze urzędu przekazującego i urzędu dostawy w myśl art. 207 i załącznika I (cło) umowy polsko-gdańskiej z dnia 24 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 139 z 1922 r.).

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

2.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1932 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932)— ustalam na miesiąc styczeń 1933 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Monitor Polski z dn. 31/XII. 1932 r. Nr. 300, poz. 348).

3.

OKÓLNIK T. 44 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 października 1932 r.

L. D. IV. 26192/2/32.

w sprawie taryfikacji łoju „premier jus".

Do

Dyrekcji Ceł, w Warszawie, Lwowie Poznaniu, Mysłowicach i Gdańsku oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W celu ujednostajnienia w urzędach celnych taryfikacji Ministerstwo Skarbu podaje co następuje:

1) Ponieważ jako łój „premier jus", wymieniony w punkcie 9 pozycji 51 taryfy celnej, może być uważany tylko łój najlepszego gatunku, jedną z cech którego jest, iż nie zawiera wolnych kwasów tłuszczowych lub zawiera je w ilości nieprzekraczającej 1%, należy łoje o zawartości powyżej 1% wolnych kwasów tłuszczowych, chociażby były fakturowane jako „premier jus", clić według pozycji 51 punktu 1 taryfy celnej.

2) Oleje roślinne, oprócz oleju rycynowego, oraz oleje rybie (trany) sulfonowane, t. j. poddane działaniu kwasu siarkowego, należy clić według pozycji 112 p. 25 lit. „c" taryfy celnej bez względu na przeznaczenie.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz.*

(Monitor Polski z dn. 27 X. 1932 r. Nr. 248, poz. 273).

4

OKÓLNIK T. 55 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 grudnia 1932 r.

L. D. IV. 32341/2/32

w sprawie taryfikacji nożyków do golenia systemu „Gillette".

Do
Dyrekcyj Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie i Gdańsku oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec wypadków nieprawidłowego clenia nożyków do aparatów do golenia systemu „Gillette", nadchodzących w postaci taśm stalowych, niniejszem wyjaśnia się, że towar w postaci taśm stalowych o grubości i szerokości odpowiadających wymiarom wymienionych wyżej noży, posiadający nieznaczne nacięcia ułatwiające odłamywanie od takich taśm oddzielnych kawałków o kształcie noży do golenia, zaopatrzonych nadto w specjalne otwory przeznaczone do umieszczania tych noży w odpowiednich częściach aparatów, należy traktować jak wyroby nożownicze osobno niewymienione i clić według poz. 158 pkt. 1 lit. a taryfy celnej, chociażby noże te nie były wyostrzone i nie posiadały ustalonych napisów lub stempli.

Poleca się przeto bezzwłocznie poinformować o powyższem podwładne urzędy celne z jednoczesnem pouczeniem, iż przy odprawach taśm stalowych o wymiarach wyżej wymienionych, należy zawsze w celu przydzielenia tych taśm do odpowiedniej pozycji taryfy celnej, dodatkowo zbadać czy posiadają one przytoczone wyżej nacięcia oraz otwory, lub nie.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz.*

(Monitor Polski z dn. 20.XII. 1932 r. Nr. 291, poz. 339).

5.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 grudnia 1932 r.

L. D. IV. 30167/1/32

w sprawie książeczek z przepustkami granicznemi.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu okólnika L. D. IV. 6316/4/30 z dnia 28 lipca 1930 r. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 23, poz. 434) zawiadamia się, że Automobilklub Polski przyjął całkowitą odpowiedzialność wobec Skarbu Państwa za książeczki z przepustkami granicznemi wydane przez l'Automobil Club Argentino.

Wobec powyższego poleca się uznawać książeczki z przepustkami granicznemi, wydane przez wyżej wymieniony klub.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz.*

6

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1932 r.

L. D. IV. 33135/3/32

w sprawie przymusowego ściągania niedoborów celnych.

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach i Lwowie oraz podległych tym Dyrekcjom urzędów celnych.

W związku z ustawą z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 328) oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skorbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) zarządza się co następuje:

1. Niedobory celne, ujawniane bądź przez urzędy celne we własnym zakresie, bądź w myśl § 68 p. 5 Instrukcji Manipulacyjnej z dn. 22 maja 1930 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 16, poz. 303) przez kontrolę fachową a dojrzałe do egzekucji, podlegają przymusowemu ściągnięciu wyłącznie przez urzędy skarbowe, a to na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. w związku z postanowieniem § 7 rozporządzenia z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 276).

Za dojrzałe do egzekucji uważa się te niedobory, które na wezwanie płatnicze urzędu

celnego w terminie, oznaczonym w wezwaniu, nie zostały pokryte przez obowiązanego ani nie zostało złożone odwołanie przez obowiązanego.

Przy odwołaniach niedobór staje się dojrzałym po uprawomocnieniu się dotyczących orzeczeń, to znaczy po przejściu odwołania przez instancje odwoławcze z wynikiem niepomyślnym dla obowiązanego.

2. Egzekucja niedoborów celnych w trybie administracyjnym jest dopuszczalna tylko z ruchomości oraz wierzytelności pieniężnych i praw majątkowych, niezabezpieczonych na nieruchomości lub na wierzytelności hipotecznej, egzekucja zaś z nieruchomości może być dokonywana tylko w drodze sądowej (§ 2 p. 1 i 2 rozp z dn. 25.VI. 32).

3. Urzędy skarbowe ściągają niedobory celne przedewszystkiem w trybie administracyjnym. Gdyby jednak środki egzekucyjne, przeprowadzone przez nie, okazały się bezskuteczne lub według słusznego domniemania nie odniosłoby skutku, przedsiębiorą z własnej inicjatywy, bez interwencji urzędu celnego, kroki celem ściągnięcia niedoborów w drodze sądowej (§ 6 rozp. Rady Min. z dn. 25.VI. 32 r.).

4. Właściwość urzędów skarbowych do przymusowego ściągania niedoborów celnych określa się według ich terytorjalnego zakresu działania (§ 5 rozp. z dn. 25.VI. 32 r.).

5. O przymusowe ściągnięcie niedoboru urzędy celne zwracają się do właściwych urzędów skarbowych z odpowiednim „egzekucyjnym wnioskiem", zawierającym dane, wymagane § 13 p. 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25.VI. 1932 r., do którego to wniosku dołączają nakaz płatniczy, jako tytuł wykonawczy, wraz z odpisem tegoż nakazu (§ 14 rozp. z dn. 25.VI. 32 r.). Wzór wniosku egzekucyjnego za Nr. 1 i nakazu płatniczego za Nr. 2 załącza się.

6. W wypadkach odroczenia płatności niedoboru celnego, rozłożenia na raty, umorzenia, uiszczenia niedoboru do kasy urzędu celnego już po przesłaniu wniosku egzekucyjnego urzędowi skarbowemu, urząd celny winien o tem niezwłocznie zawiadomić urząd skarbowy na druku według załączonego wzoru Nr. 3. Dalsze kroki egzekucyjne w takich wypadkach urząd skarbowy wdraża na skutek wniosku urzędu celnego.

7. O każdorazowem zmniejszeniu się kwoty niedoboru celnego, pierwotnie wykazanej we wniosku egzekucyjnym, urząd celny winien niezwłocznie zawiadomić urząd skarbowy na druku według załączonego wzoru Nr. 4.

8. Gdy w razie zwłoki zachodzi niebezpieczeństwo niepokrycia niedoboru celnego, zwłaszcza przy odwołaniach, urząd celny, zgodnie z § 119 rozporządzenia z dn. 25.VI. 1932 r. występuje do właściwego urzędu skarbowego z wnioskiem o zabezpieczenie niedobranych należności celnych, dołączając odpis wezwania płatniczego, skierowanego do obowiązanego stosownie do § 68 p. 5 Instrukcji Manipulacyjnej.

Wniosek może być formy dowolnej i winien zawierać: przyczyny dla których żąda się zabezpieczenia, wskazania majątku, na którym należność ma być zabezpieczona, wreszcie stwierdzenie niebezpieczeństwa w zwłoce. Nadto we wniosku może być podana wysokość kaucji, której złożenie może zwolnić zobowiązanego od wykonania zabezpieczenia.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz.*

Załącznik 1 do poz. 6.

Wzór Nr. 1

Do
Urzędu Skarbowego
w . . . .

Dnia . . . . 193 . . r.

Wierzyciel:
Urząd Celny w . . . .

Wniosek egzekucyjny Nr.

Na podstawie załączonego nakazu płatniczego, uprasza się w myśl §§ 6 i 13 rozp. Rady Min. z dn. 25.VI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), o przymusowe ściągnięcie w drodze administracyjnej względnie sądowej, należności celnych, dojrzałych do egzekucji
w łącznej kwocie . . . .
od . . . . :
zamieszkał . . . .
i o wpłacenie ściągniętej kwoty do kasy urzędu celnego w . . . ., względnie do kasy urzędu skarbowego w . . . .
na rachunek tegoż urzędu jako nadwyżki kasowej, z powołaniem się na dotyczący wniosek egzekucyjny urzędu celnego.

O wyniku egzekucji uprasza się zawiadomić.

Kierownik Urzędu Celnego:
. . . .

Załącznik 2 do poz. 6.

Wzór Nr. 2

Wierzyciel:
Urząd celny w . . . .

Zobowiązany:
(imię i nazwisko, nazwa firmy)

NAKAZ PŁATNICZY

Do pozycji . . . . . rejestru opłat celnych z dnia . . . .

pobrano tytułem cła	zł	gr
tytułem	zł	gr
tytułem	zł	gr
razem	zł	gr
Należało pobrać:		
tytułem cła	zł	gr
tytułem	zł	gr
tytułem	zł	gr
razem	zł	gr
zatem zamało pobrano	zł	gr

słownie . . . .
. . . .

Niedobór ten w kwocie . . . . . . powstał z przyczyny . . . . i na zasadzie § 7 rozp. o postęp. celn. (Dz. U. R. P. Nr. 33/1930, poz. 276) podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie administracyjnym.

dnia . . . . 1932 r.
Podpis kierownika Urzędu:
. . . .
m. p.

Podpis Księgowego:
. . . .

Załącznik 3 do poz. 6.

Wzór Nr. 3.

(strona pierwsza)

Miejsce na adnotacje Urzędu Skarbowego	
Nazwa wierzyciela: Urząd Celny w	Do Urzędu Skarbowego w . . . .

(strona druga)

Do wniosku Nr.	z dnia	. . . . dnia

Nazwisko zobowiązanego . . . .
. . . .
. . . .

zam. w . . . .

Uprasza się o umorzenie*) / zawieszenie*) postępowania egzekucyjnego, wskutek całkowitej zapłaty*), — umorzenia*), — rozłożenia na raty*), — odroczenia*) należności

O konieczności wznowienia postępowania egzekucyjnego zawiadomi się odrębnym wnioskiem.

Kierownik Urzędu Celnego:
. . . .

*) Zbędne wyrazy skreślić.

Załącznik 4 do poz. 6.

Wierzyciel: Urząd Celny w . . . . Wzór Nr. 4.

Do Urzędu Skarbowego w	Do wniosku Nr. . . . . z dn. . . . . . . Nazwisko zobowiązanego . . . . Adres zobowiązanego . . . .

Stan należności w powyższym wniosku uległ w międzyczasie zmniejszeniu i wynosi:

Dnia	Rodzaj należności	Suma należności		Uwagi urzędu skarbowego
		zł	gr	

Jednocześnie komunikuje się, że zobowiązany wpłacił koszty egzekucyjne w kwocie zł . . . . gr . . . ., które zostały przelane na rachunek kasy urzędu skarbowego w dniu . . . . za pośrednictwem P. K. O. na konto Nr.. . . . .

Kierownik Urzędu Celnego:
. . . .

7.

OKÓLNIK

z dnia 31 grudnia 1932 r.

D. IV. 33352/3/32

w sprawie nazw regionalnych win hiszpańskich.

Do
Dyrekcyj Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie i Gdańsku.

Poselstwo hiszpańskie zawiadomiło, iż stosownie do konwencji Madryckiej zmienionej układem w Hadze, rząd hiszpański ustalił dekretem z dnia 8.X. 1932 r. następujące nazwy geograficzne win hiszpańskich dla oznaczenia ich pochodzenia oraz w celu ich ochrony:

Rioja, Jerez-Xerez-Sherry (synonimy), Malaga, Tarragona, Priorato, Panades, Alella, Alicante, Valencia Utiel, Cheste, Valdopenas, Carinena, Rueda, Rivoro, Manzanilla-Sanlucar de Barrameda, Malvasia - Sitges, Noblejas, Conca de Barbara.

Poleca się powiadomić podległe urzędy o powyższem.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz.*

8.

WYKŁADNIA

Ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

356. Sprostowanie wykładni Nr. 352, ogłoszonej w N-rze 34 Dziennika Urzędowego z roku 1932.

Na str. 435, w łamie prawym, w wierszu 26 od góry, po wyrazie „jednolitym" należy skreślić przecinek.

Na str. 436, w łamie lewym w wierszu 7 od góry zamiast „31" powinno być „3".

W tymże łamie, w wierszu 19 od dołu, po wyrazie „rozporządzenia" należy wstawić wyrazy „z 1927 r.".

Na str. 437, w tabelce pod lit. b) zamiast „ma" powinno być „na".

Na str. 438, w łamie lewym, w wierszu 27 od góry, zamiast „30 zł) to" powinno być „30 zł (to".

Na str. 438, w łamie prawym, w wierszu 8 od góry, zamiast „27" powinno być „24".

W tymże łamie, w wierszu 13 od góry, zamiast „Wykładni" powinno być „W wykładni".

W tymże łamie, w wierszu 22 od góry, zamiast „W wykładni powinno być „Wykładnia".

Na str. 439, w łamie lewym, w wierszu 13 od góry, zamiast „6" powinno być „3,6".

Na str. 440, w łamie lewym, w wierszu 11 od góry, zamiast „30" powinno być „11".

Na str. 440 w łamie prawym, w wierszu 30 od góry, zamiast „188" powinno być „189".

357. (art. 77 p. 1). Skrypty dłużne, przewidziane w art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 374), a zastępujące gotówkową część wynagrodzenia za nieruchomości, wykupione na cele reformy rolnej, są papierami wartościowemi. Jak bowiem wynika z rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 5 lipca 1929 roku (Monitor Polski Nr. 224, poz. 518) — a w szczególności zawartych w tem rozporządzeniu postanowień o umieszczaniu na skrypcie dłużnym adnotacji w przedmiocie zmiany miejsca płatności tudzież w przedmiocie dokonanej wypłaty rat i odsetek, o złożeniu do depozytu sądowego tudzież o unieważnieniu pierwotnego skryptu dłużnego, wymienionego na kilka nowych skryptów dłużnych — istnienie prawa, wynikającego ze skryptu dłużnego jest uzależnione od posiadania tego skryptu.

Wobec powyższego cesja skryptu dłużnego (§ 8 powołanego rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 5 lipca 1929 r.) jest wolna od opłaty stemplowej w myśl art. 77 punktu 1 u. o. s.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Wobec zdarzających się wypadków wnoszenia do Ministerstwa Skarbu podań o ulgowe, względnie bezpłatne paszporty na wyjazd zagranicę w celach, co do których decyzja tego Ministerstwa nie jest zastrzeżona, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że decyzji jego wymagają zwolnienia od normalnych opłat paszportowych tylko wyjazdy zagranicę w celach: uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zjazdach naukowych, zawodach sportowych i t. p., jakoteż w celach reprezentacyjno - propagandowych. uczestniczenia w wycieczkach (pielgrzymkach), zwiedzania wystaw i urządzeń zagranicznych — oraz w celach społecznych, o ile dane osoby nie są delegowane przez instytucje państwowe.

W interesie zatem stron leży, aby podania o ulgowe względnie bezpłatne paszporty składały do Ministerstwa Skarbu tylko w tych wypadkach, gdy chodzi o wyjazdy zagranicę w celach wyżej wymienionych, ponieważ podań o paszporty na wyjazd zagranicę w innych celach, jak np. leczenia, kształcenia, turystyki i in., Ministerstwo Skarbu nie załatwia.

Przy sposobności Ministerstwo Skarbu przypomina, że według obowiązujących przepisów (rozporządzenie z dnia 7 maja 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 397) paszporty ulgowe wydają powiatowe władze administracji ogólnej (starostwa) dla osób udających się zagranicę:

a) w celach handlowych i przemysłowych po stwierdzeniu potrzeby wyjazdu w tych celach przez wojewódzkie władze przemysłowe, a w m. st. Warszawie przez Komisarjat Rządu (oddział przemysłowy),

b) celem kształcenia się — na podstawie dowodów, stwierdzających przyjęcie do danego zakładu lub studjowanie w danym zakładzie, względnie dowodu uzależniającego przyjęcie od osobistego zgłoszenia się,

c) celem prowadzenia badań naukowych na podstawie zaświadczeń władz i instytucyj państwowych, organizacyj naukowych lub naukowo-zawodowych,

d) celem leczenia się, o ile chory jest niezamożny, co stwierdzić musi starostwo w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym i o ile konieczność leczenia się zagranicą jest stwierdzona przez lekarza powiatowego, lub też o ile chodzi o osoby wojskowe w czynnej służbie komisyjnie przez szpital wojskowy,

e) w celach familijnych lub majątkowych— po stwierdzeniu niezamożności przez starostwo w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym,

f) w celach społecznych, o ile osoby te delegowane są przez instytucje państwowe.

* * *

Pan Prezydent Rzeczypospolitej dekretem z dn. 17 grudnia 1932 r. powołał P. Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Skarbu Stefana Starzyńskiego na stanowisko wiceprezesa Banku Gospodarstwa Krajowego. W związku z powyższem P. Minister Skarbu udzielił P. Wiceministrowi Starzyńskiemu bezpłatnego urlopu, poczynając od dnia 19 grudnia 1932 r. W dniu 21 grudnia P. Wiceminister Starzyński objął swe nowe obowiązki w Banku Gospodarstwa Krajowego.

* * *

W dniu 21 grudnia 1932 r. o godzinie 10-ej rano odbyło się w Ministerstwie Skarbu pożegnanie P. Wiceministra Starzyńskiego, który objął stanowisko wiceprezesa w B. G. K.

Do Pana Wiceministra Starzyńskiego wobec licznie zebranych urzędników przemówił P. Minister Skarbu Zawadzki, który w serdecznych słowach wyraził żal z powodu opuszczenia przez P. Wiceministra Starzyńskiego stanowiska, jakie piastował w Ministerstwie Skarbu, podkreślając, że przyszły historyk skarbowości polskiej, badając okres lat 1926 — 1932, stwierdzi, że P. Wiceminister Starzyński ma swoją kartę w tej historji, dzięki zasługom, położonym dla rozwoju skarbowości polskiej.

P. Minister Skarbu zaznaczył wkońcu, że kontakt współpracy będzie nadal utrzymany i życzył P. Wiceministrowi Starzyńskiemu w najgorętszych słowach powodzenia na nowem odpowiedzialnem stanowisku.

W imieniu podległych P. Wiceministrowi departamentów: budżetowo-kasowego i podatków oraz w imieniu wszystkich zebranych kolegów żegnał P. Wiceministra dyrektor departamentu budżetowo-kasowego St. Nowak, który, dziękując P. Wiceministrowi za nadzwyczaj serdeczny służbowy, koleżeński i przyjacielski stosunek do młodszych kolegów, połączony z twardemi wymogami, jakie dyktują przełożonemu warunki i konieczność dzisiejszej pracy — zapewnił P. Wiceministra, że jego kierownictwo pozostawiło mocne i trwałe poczucie ideowego związku urzędnika z zakresem jego pracy.

Na nowem stanowisku życzył P. Wiceministrowi Starzyńskiemu takich wyników pracy dla dobra Rzeczypospolitej, jakie osiągnął w Ministerstwie Skarbu.

W odpowiedzi swej P. Wiceminister Starzyński, wzruszony, podziękował P. Ministrowi Skarbu za tak dodatnią ocenę jego pracy, podkreślając, że szczególnie ostatni okres uważa za wybitnie intensywny i owocny, dzięki kierownictwu P. Ministra Zawadzkiego, który obok nadania kierunku umiał wszystkie wysiłki swych współpracowników tak zespolić, aby dawały one maximum rezultatów.

Następnie zwracając się do kolegów, P. Wiceminister Starzyński zaznaczył, że zarówno przemówienie dyrektora Nowaka, jak i obecność na sali urzędników nietylko podległych mu ostatnio departamentów — lecz całego Ministerstwa — świadczy, że stosunek ich wzajemny nie wynika z formalnych więzów urzędowych, lecz z głębszego a jednakowego pojmowania roli skarbowości w rozwoju Państwa i harmonijnej współpracy na tem polu. P. Wiceminister Starzyński, żegnając się, uważa za konieczne podkreślić, że jeśli w swojej pracy był niekiedy twardy i wymagający, to wynikało to z ogromu zadań, jakie skarbowość polska ma do wykonania i z tego, że te same wymagania starał się stawiać sobie.

W dalszym ciągu P. Wicemnister Starzyński podkreślił, że z powodu nawału pracy codziennej sami urzędnicy skrabowi nie mając wprost czasu na spoglądanie wstecz na swoją pracę, niekiedy nie uświadamiają sobie, że wyniki ich wysiłków są naprawdę wielkie i imponujące. Tempo naszego życia i zdarzeń powoduje, że opinja nie docenia niekiedy rezultatów zmagań się Państwa z trudnościami sytuacji

światowej, a w tych zmaganiach urzędnicy skarbowi wybitny biorą udział.

Wszak my sami, jako urzędnicy — mówił P. Wiceminister Starzyński — musieliśmy przedewszystkiem inicjować i poddawać P. Ministrowi Skarbu redukcje naszych budżetów. Jest to tak samo osobiście nieprzyjemne, jak w praktyce dbałość nasza o dochody Państwa przez ściąganie podatków. A jednak te właśnie nasze czynności zabezpieczają Państwu równowagę budżetu stabilizację waluty i świadczą o programowości i planowości naszej pracy. Świadomość tego winna być rekompensatą za takie czy inne przykrości w pracy.

W zakończeniu P. Wiceminister Starzyński, zwracając się do P. Ministra Zawadzkiego, oświadczył, że starać się będzie na nowym posterunku, który pozostaje wszak pod zwierzchniem kierownictwem P. Ministra Skarbu, być mu równie pomocnym i nie zawieść okazanego zaufania.

* * *

Dnia 4 października 8 i 14 listopada 1932 r. pod przewodnictwem Naczelnika Wydziału Taryfowego Departamentu Ceł przy udziale przedstawicieli: Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Związku Przemysłowców Metalowych w Polsce, Związku Przemysłu Chemicznego w Rzeczypospolitej Polskiej, Izby Handlowej w Gdańsku oraz rzeczoznawców z dziedziny Papiernictwa, Elektrotechniki, Przemysłu Szewckiego tudzież Przemysłu Tłuszczowego, odbyły się w Gmachu Ministerstwa Skarbu posiedzenia Rady Towaroznawczej, na których, po przeprowadzeniu wyczerpujących dyskusyj, uchwalono:

1) Aparaty do lutowania, składające się z metalowej obudowy, wewnątrz której znajduje się transformator połączony ze specjalnemi uchwytami przeznaczonemi do umieszczenia w nich przedmiotów podlegających lutowaniu, na styku których wytwarza się odpowiednia do lutowania temperatura — clić według poz. 167 p. 38 litery odp., niezależnie od wysokości temperatury rozwijającej się na styku lutowanych przedmiotów.

2) Za naczynia z hermetycznem zamknięciem uważać tylko naczynia metalowe lub szklane, przeznaczone do utrzymywania w nich w stanie świeżym różnych przetworów spożywczych lub innych produktów, nieposiadające wewnątrz powietrza, wykonane z jednego materjału, i po otworzeniu — nie nadające się już więcej do użytku jako naczynia z zamknięciem hermetycznem. Przeto produkty, znajdujące się tylko w opakowaniu jak wyżej, uważać — za znajdujące się w opakowaniu hermetycznem.

3) Części rowerów metalowe, należące do rowerów używanych również z silnikami, — więc o konstrukcji nawet mocniejszej — clić według poz. 173 p. 7 tar. celnej, przewidującej części rowerów metalowe.

4) Niewykończone stalowe części silników spalinowych w postaci grzybków ze zdjętą w znacznej części drogą toczenia warstwą stali— według poz. 153 p. 1 lit. „a" tar. celnej, jako wyroby obrobione.

5) Walce młynarskie z żeliwa lanego, utwardzane, posiadające osie stalowe obrobione, stanowiące w takim stanie części maszyn młynarskich, według poz. 167 p. 35 lit. „a" tar. celnej, jak części maszyn stalowe osobno niewymienione.

6) Farbę przyrządzoną na wodzie w postaci ciasta czerwonego koloru, zawierającą barwnik roślinny, stanowiący wyciąg drzewa czerwonego zamieniony na lak chromawy, noszący nazwę „czerwieni koszenilcwej", jednakże nie posiadający wcale soli kwasu karminowego, t. j. właściwej koszenili, zgodnie z uwagą do p. 4 poz. 137 oraz ze ścisłem brzmieniem odnośnej pozycji, według poz. 137 p. 3 lit. „b" II tar. celnej, bez względu na to, czy zawarty w omawianej farbie pigment organiczny będzie pigmentem smołowcowym syntetycznym, czy też pochodzenia roślinnego.

7) Olej jałowcowy, w postaci czarnej oleistej cieczy, stanowiący olej otrzymany drogą suchej destylacji drzewa jałowcowego, zawierający smołę drzewną, wodę oraz nieznaczną ilość odpowiednich olejów eterycznych, — według poz. 80 p. 1 tar. celnej, jak smołę osobno niewymienioną, bez względu na zawartość w niej nieznacznej ilości olejków eterycznych oraz na przeznaczenie tej smoły.

8) Płótno bawełniane surowe, pokryte masą przyrządzoną z odpadków korkowych przesyconych substancją spajającą, używane do wyrobu wkładek do obuwia—według poz. 187 p. 1 tar. celnej, niezależnie od stosunku wagowego materjałów, wchodzących w skład tego towaru, również przeznaczenia jego.

9) Formy drewniane do wyrobu cygar, składające się z dwóch wyheblowanych desek, z drewna wymienionego w punkcie 1 poz. 58 tar. celnej, z przymocowanemi do nich odpowiednio wyżłobionemi foremkami z takiegoż drzewa, przeznaczonemi do umieszczania w nich cygar, w celu nadania im odpowiednich kształtów, clić— jedną z desek z foremkami wykonanemi przy użyciu narzędzi rzeźbiarskich — według poz. 61 p. 4 i drugą — z foremkami wykonanemi przy użyciu narzędzi tokarskich — według poz. 61 p. 1 lit. „c" tar. celnej.

10) Cęść obuwia skórzanego, stanowiącą podeszwę skórzaną, zagięte boki której odpowiednio polakierowane tworzą zarazem dolną część przyszwy (bucika), posiadającą nadto specjalne otwory przeznaczone do przymocowywania zapomocą rzemyka, lub sznurka bawełnianego wierzchu (tegoż bucika), traktować jak obuwie wykończone ze skóry lakierowanej i clić według poz. 57 p. 3 tar. celnej.

Podeszwy ze skóry twardej bez wygiętych boków, nawet z odpowiedniemi wykrojami i z wklejoną wkładką płócienną, traktować jak część obuwia wykrojoną ze skóry twardej i clić według poz. 57 p. 3 i uwagi 2 do tejże pozycji.

11) Bezpieczniki wyłącznikowe, drążkowe, nie stanowiące części wewnętrznych urządzeń elektrotechnicznych do sieci elektrycznej, przewidzianych literą „b" punktu 22 pozycji 169 — clić jak przyrządy elektryczne osobno niewymienione według poz. 169 p. 15 tar. celnej.

12) Bibułę zabarwioną (zieloną) nieklejoną, wsiąkającą dobrze atrament i inne płyny i w ten sposób posiadającą cechy zwykłej grubej bibuły do atramentu — clić według poz. 177 p. 7 lit. odp. tar. celnej, jak bibułę do atramentu, pomimo iż zawiera 11% gliny (w celu obciążenia) i wykonana jest z masy drzewnej z dodatkiem szmat tylko w nieznacznej ilości.

13) Tran rybi (z dorsza) słomkowego koloru, zawierający poniżej 3% wolnych kwasów tłuszczowych, o normalnym zapachu i smaku, lecz mętny, z powodu obecności w nim zawiesiny, stanowiącej pozostałości wątroby dorsza oraz nieznacznej ilości wody i wymagający jako taki pewnej przeróbki w celu nadania mu właściwości tranu oczyszczonego, nadającego się do spożycia — według poz. 51 p. 3 tar. celn., przewidującej tran rybi nieoczyszczony.

KOMUNIKAT

„Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w miesiącu styczniu 1933 r. płatne są następujące podatki:

1) do 15 stycznia 1933 r. — państwowy podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w miesiącu grudniu 1932 r. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II katergorji i przedsiębiorstwa przemysłowe od I do V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze, — w tymże samym terminie uiszczają producenci żarówek elektrycznych opłatę od żarówek elektrycznych w wysokości 20 gr. od żarówki sprzedanej na rynku wewnętrznym w miesiącu grudniu 1932 r.;

2) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w terminie do dni 7 po dokonaniu potrącenia podatku;

3) do 15 stycznia 1933 r. — zaliczka miesięczna na poczet nadzwyczajnego podatku od dochodu, osiągniętego przez notarjuszy (rejentów), pisarzy hipotecznych i komorników w miesiącu grudniu 1932 r.;

4) do 5 stycznia 1933 r. — podatek od energji elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w czasie od 16 do 31 grudnia 1932 r. — do 20 stycznia 1933 r. — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w ciągu pierwszych 15-tu dni stycznia 1933 r.;

5) do 31 stycznia 1933 r. — opłaty od schowków (safesów), pobrane na rzecz bezrobotnych przez przedsiębiorstwa dające w najem schowki w miesiącu grudniu 1932 r.

Nadto płatne są w styczniu 1933 r. zaległości odroczone na raty z terminem płatności w styczniu 1933 r., tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu".